

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2020 / 19 / ... / 12 JANUARI 2021**

Inzake De heer ..., wonende ..., bijgestaan door de ..., advocaat, kantoor houdende te ... , alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS, ..., met zetel te ..., vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur, en mevrouw ..., opvolgend algemeen directeur, bijgestaan door de heer ..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 5 november 2020 heeft meester ... namens de heer ... beroep ingesteld tegen de tuchtstraf “schorsing voor twee weken” die hem werd opgelegd bij beslissing van de raad van bestuur van ... op 8 oktober 2020. Deze beslissing werd hem meegedeeld door de algemeen directeur van de ... bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2020 en aangeboden op 19 oktober 2020.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vast benoemd leraar Nederlands/Duits in

Begin maart 2020 geeft ... in klas 5 Latijn-Moderne Talen een toets Duits. Hij wordt daarover op 4 maart 2020 door schooldirecteur ... aangesproken, nu een leerlinge zich door de tekst, waarin haar naam genoemd wordt, aangesproken voelt.

Hij zet uiteen dat een aantal leerlingen de tekst grappig vonden en dat er niets beledigends voor de betrokken leerling in voorkwam. Hij geeft wel aan te willen spotten met “een mediageile tiener die geen gelegenheid onbenut laat om in the picture te staan, zelfs als het over haar geaardheid gaat -wat heeft dit met die klimaatmarsen te maken?- zal ik niet ontkennen”.

Begin juni 2020 contacteren ouders van leerlingen de schooldirecteur omtrent de communicatie die ... via een Facebookgroep onderhoudt met hun dochter, leerlinge in 4LatA. Er wordt in de school een intern onderzoek gehouden, waarbij ook de verzoeker uitgenodigd wordt zijn standpunt te geven.

Op 12 juni 2020 redigeert de schooldirecteur een vaststellingsfiche tegen de verzoeker. Er wordt gesteld: “Op woensdag 03/06 brengt een ouder telefonisch een bezorgde melding rond uw gedrag ten aanzien van een leerling van 4 ASO, onderbouwd met een screenshot van gesprekken tussen uzelf en de betrokken leerling via Messenger.

Er werden volgende vaststellingen gedaan:

- a. U maakte een aantal ‘besloten’ Facebook groepen aan om in de privésfeer met leerlingen te chatten over voetbal, Duits, ...
- b. De gesprekken bevatten talrijke insinuaties en manipulaties met een onderliggende amoureuze en flirterige toon op zeer ongepaste tijdstippen (rond middernacht).
- c. Dit volgt na een eerdere (maart 2020) terechtwijzing waarbij u de geaardheid van een leerling op zeer ongepaste wijze in een toets in het belachelijke trekt.
- d. Leerlingen geven in gesprek aan hierover een zeer onveilig gevoel te hebben en dat ze dit soort uitlatingen als grensoverschrijdend gedrag zien.

U volgde in deze de richtlijnen niet van het door u ondertekende charter mediawijsheid.”

De verzoeker reageert op de vaststellingsfiche. Hij betwist dat hij facebookgroepen aanmaakt, dat zijn berichten flirterig of amoureuus zouden bedoeld zijn, dat hij niet gespot heeft met de geaardheid van een leerling en dat hij betreurt dat leerlingen

uiting gegeven hebben aan een gevoel van onveiligheid. Hij erkent het charter van mediawijsheid geschonden te hebben.

Op voorstel van de schooldirecteur onderzoekt de raad van bestuur op 23 juni 2020 het dossier en beslist om een tuchtprocedure tegen de verzoeker op te starten en hem uit te nodigen voor een tuchtverhoor in het kader van de tuchtmaatregel ‘schorsing voor twee weken’ op grond van volgende tenlasteleggingen:

- Het begin maart 2020 via een toets Duits op een spottende en voor de leerling kwetsende wijze alluderen op de geaardheid van leerling
- Het op een al te persoonlijke, voor een leerkracht ongepaste en grensoverschrijdende manier te hebben gecommuniceerd, strijdig met het door u ondertekende ‘charter mediawijsheid’, via Facebook Messenger met leerling ... (16 jaar) in de periode van 7 tot 13 mei en van 26 tot 29 mei 2020, ook nog rond middernacht, waarbij u haar zelfs ‘love you ...’ schrijft en waarbij u de leerling een schuldgevoel ‘aanpraat’ omdat ze de communicatie wil stopzetten toen die volgens haar ‘raar’ aan het worden was, terwijl u reageert dat het wel jammer was dat u uw verhaal aan haar niet kwijt kon.
- Het begin mei stiekem geven van bijles via Facebook Messenger aan de leerlingen ... en ..., zonder medeweten van de directeur, waarbij u na de bijles nog even op informele, luchtige manier verder chat met de leerlingen.”

Op 8 oktober 2020 hoort de raad van bestuur de verzoeker. Hij beslist vervolgens dat de eerste twee feiten bewezen zijn. De derde tenlastelegging, die eveneens bewezen bevonden wordt, herkwalificeert de raad van bestuur in “ het aanmaken en converseren via een gesloten Facebook Messenger-groep met de naam Gargamel-Mädchen waarmee hij in mei 2020 zijn bijlessen aan de leerlingen ... en ... omkadert, zonder medeweten van de directeur, en die hij gebruikt om voor en na de bijles nog even op een informele, luchtige manier te chatten met de leerlingen.” De drie feiten worden als inbreuken op de tucht aangemerkt en de verzoeker wordt gestraft met de tuchtstraf van een schorsing voor twee weken.

Met een aangetekend schrijven van 15 oktober 2020 wordt de beslissing aan ... betekend. Zij vormt het voorwerp van onderhavig beroep.

2. Het procedureverloop

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 25 november 2020 het administratief dossier ingediend en bij aangetekend schrijven en mail dd. 23 december 2020 een verweerschrift.

Per aangetekend schrijven en per mail van 12 november 2020 werden partijen regelmatig opgeroepen voor de hoorzitting waarop ze aanwezig of vertegenwoordigd waren.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoeker stelt dat de beroepen beslissing ondertekend is door de Algemeen Directeur, terwijl hij geen deel uitmaakte van de raad van bestuur die hem hoorde, wat strijdt met artikel 62, §1, van het decreet rechtspositie personeel gemeenschapsonderwijs.

4.2. De verwerende partij verwijst terecht naar artikel 30, §3, van het Bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs, naar luid waarvan de Algemeen Directeur de Scholengroep in en buiten rechte vertegenwoordigt. De verzoeker betwist niet dat de raad van bestuur in zijn vergadering van 8 oktober 2020 op correcte wijze de beroepen beslissing heeft genomen en genotuleerd, wat het bestaan ervan juridisch verankert. De ondertekening door de Algemeen Directeur van het afschrift

dat aan de verzoeker is toegezonden kan als de bevestiging daarvan worden gezien, niets meer en niets minder.

5.1. De verzoeker voert aan dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn. Hij voert in dat kader ook de schending aan van artikel 19, §§1 en 2, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991). Hij bouwt het middel op vanuit het gegeven dat hij op 10 juni 2020 door directeur ... met een e-mailbericht werd uitgenodigd voor een gesprek, dat het gevraagde uitstel hem werd geweigerd en dat hij op 11 juni 2020 onderworpen is aan een tuchtverhoor, zonder in staat te zijn geweest het dossier in te zien en zich te hebben kunnen laten bijstaan door een raadsman.

5.2.1. Terecht wijst de verwerende partij erop dat de verzoeker een onjuiste opvatting heeft over de inhoud van artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991. Die bepaling geeft het kader aan waarbinnen een tuchtprocedure zich formeel afspeelt: het tuchtonderzoek of de tuchtvervolging begint op het ogenblik dat “de tuchtoverheid” -in dit geval onmiskenbaar de raad van bestuur, een collegiaal optredend orgaan- daartoe beslist en dat die beslissing bij aangetekende brief aan de betrokkene wordt meegedeeld. Artikel 19 sluit niet uit dat de tuchtoverheid, wanneer haar bepaalde feiten ter kennis komen die mogelijks een tuchtoptreden rechtvaardigen, zich informeert en dat zij pas tot de opstart van een tuchtvervolging beslist wanneer zij zich daartoe voldoende voorgelicht acht. Wat voorafgaat is zodoende een informele fase, die van de kant van het bestuur gegrond steun vindt in de zorg voor een behoorlijk besluitvormingsproces en die ook de belangen van het personeelslid dient omdat aldus verhinderd wordt dat het nodeloos in een negatief daglicht komt. Het gegeven dat de tuchtoverheid zelf een vooronderzoek kan (laten) uitvoeren betekent ook dat zij regelmatig rekening kan houden met een onderzoek dat haar door het bestuur van de school, dat geen eigen bevoegdheid heeft in het verloop van de tuchtprocedure maar in het kader van het dagelijks beheer van de school zaken bij de raad van

bestuur kan aanbrengen, wordt voorgelegd zonder dat dit iets wijzigt aan de eigenlijke tuchtprocedure.

5.2.2. De tuchtvervolging tegen de verzoeker is opgestart met de mededeling, vervat in de brief van 6 juli 2020 van de Algemeen Directeur aan de verzoeker dat de raad van bestuur op 23 juni 2020 beslist heeft een tuchtvervolging in te stellen. Vanaf dat ogenblik bewegen de partijen zich in het kader van een tuchtprocedure en vallen hun acties onder het toepassingsveld van het besluit van 22 mei 1991. Dat de schooldirecteur en/of de coördinerend directeur zich voordien in de feiten ingewerkt hebben en met de verzoeker op 11 juni 2020 een gesprek hebben aangegaan, zich daaromtrent zelfs een mening hebben gevormd, betreft de voorafgaande informele fase.

Er is de Kamer van beroep ook geen tekst of beginsel bekend dat een schoolbestuur -directeur; coördinerend directeur- verplicht om bij elk gesprek met zijn personeelsleden -zelfs wanneer het gaat om feiten die mogelijks tot een tuchtonderzoek kunnen leiden- de rechten van verdediging, zoals die gelden in het procesrecht (voorafgaande verwittiging; bijstand), te respecteren.

De raad van bestuur heeft terecht het middel van de verzoeker verworpen. De omstandigheid dat in dit geval mogelijks “alle” onderzoeksdaten de beslissing van 22 juni 2020 voorafgaan, doet daar niets aan af.

6.1. De verzoeker verwijt aan het bestuur dat coördinerend directeur ..., toen hij op 11 juni 2020 met de verzoeker een gesprek voerde -volgens hem was dit in zijn hoedanigheid van ‘tuchtonderzoeker’-, zich partijdig en vooringenomen opgesteld heeft en dat hij het onderzoek niet à décharge gevoerd heeft. Hij verwijst naar het niet in acht nemen van een mailbericht van de grootvader van ... en van een bericht van leerling ... waaruit blijkt dat hij die leerling niet zelf benaderd heeft, naar het gegeven dat niet onderzocht werd of hij het “Charter Mediawijsheid” ondertekend heeft, naar de ontstentenis van getuigenissen van andere leerlingen en van onderzoek

naar het mediagedrag van andere leerkrachten, en naar het feit dat geen enkele ondertekende verklaring van betrokkenen voorligt.

6.2. De verwerende partij wijst op de irrelevantie van de stukken of getuigenissen die volgens de verzoeker hadden moeten ingewonnen worden. Zij stelt voorts dat de problematiek van de partijdigheid van actoren in het besluitvormingsproces uiteindelijk beoordeeld wordt door de Kamer van beroep en dat, concreet, het optreden van coördinerend directeur ..., op geen enkele wijze zijn rechten van verdediging gekrenkt heeft.

6.3. De Kamer van beroep sluit zich aan bij de stelling van de verwerende partij dat het aan de raad van bestuur -en vervolgens aan de Kamer van beroep- toekomt om te oordelen of bepaalde actoren die bij de samenstelling van het tuchtdossier een rol hebben gespeeld, zich mogelijks partijdig of vooringenomen hebben gedragen, of de aangedragen gegevens om de feiten voor bewezen te houden, volstaan en om daaraan het passende gevolg aan te geven.

In ieder geval zijn de elementen die de verzoeker voorlegt ook volgens de Kamer van beroep niet van aard om de onpartijdigheid van de coördinerend directeur of van de schooldirecteur op enige wijze in vraag te stellen, noch om aan te nemen dat zij de voor de verzoeker gunstige gegevens zouden geweerd of onderbelicht hebben. Dat sommige verklaringen in het dossier mogelijks niet door hun auteur ondertekend zijn, vermindert hun bewijswaarde niet, nu de verzoeker de inhoud ervan niet betwist. En wat betreft de tegenstelbaarheid van het “Charter Mediawijsheid” stelt de Kamer van beroep vast dat het administratief dossier (stuk 32) het bewijs bevat dat de verzoeker dit stuk op 29 augustus 2019 voor ontvangst ondertekende en hij het bestuur dus niet kan verwijten hem ongekende stukken tegen te werpen.

7.1. De verzoeker verwijt de raad van bestuur dat hij, alvorens door de raad van bestuur gehoord te worden, het voorwerp heeft uitgemaakt van een aantal administratieve maatregelen die hem ten zeerste benadelen, die verkapte

tuchtmaatregelen zijn en die aantonen hoe partijdig het bestuur tegen hem opgetreden is: hem werd verbod opgelegd om op 12 juni 2020 de vergadering van de werkgroep ‘evaluatie’ bij te wonen; hij werd verplicht om “van thuis uit” te werken; hem werd ‘aangeraden’ van school weg te blijven; er werd een gewijzigde opdracht in het vooruitzicht gesteld; een andere leerkracht is opgedragen de afsluitende gesprekken met leerlingen te verrichten.

- 7.2. Het samenstellen van een tuchtdossier verhindert het bestuur niet het belang van de dienst te verzekeren door middel van administratieve maatregelen. Het bestuur moet die maatregelen ook niet uitstellen totdat de betrokkene in de tuchtzaak gehoord is.

De maatregelen waarop de verzoeker doelt zijn duidelijk maatregelen van orde, ook de beslissing om hem het komend schooljaar geen les meer te laten geven in de derde graad. Uit geen enkel gegeven blijkt dat zij bedoeld waren om de verzoeker te straffen. Zij onderbouwen derhalve in geen enkel opzicht de stelling dat de tuchtoverheid partijdig of vooringenomen gehandeld heeft.

- 8.1. De verzoeker stelt dat er geen sprake is van tuchtrechtelijk sanctioneerbare feiten. Hij brengt in het algemeen aan dat niet wordt uiteengezet op welke wijze de feiten een inbreuk vormen op de plichtenleer als geregeld door het decreet van 27 maart 1991, en brengt dan met betrekking tot de drie tenlasteleggingen volgende argumenten aan:

- Eerste feit: kwetsend alluderen op de geaardheid van een leerling.

Hij heeft geen weet van de geaardheid van een leerling. Hij heeft enkel gespot met het fenomeen van de “klimaatmarsen” en had eigenlijk nooit de bedoeling om te spotten.

- tweede feit: grensoverschrijdende communicatie met een leerlinge via Facebook Messenger

Hij heeft gecommuniceerd met de betrokken leerling, maar hij betwist dat dit grensoverschrijdend was en in strijd met het Charter Mediawijsheid: de verwerende partij verwijst naar gesprekken ‘rond middernacht’ maar het was op een vrijdagavond; de woorden ‘love you ...’ waren niet

grensoverschrijdend bedoeld, maar humoristisch als antwoord op uitlatingen van de betrokken leerling; de uitlating dat hij het jammer vond dat hij “zijn verhaal aan jou niet kwijt kan” is niet bedoeld om de leerling een schuldgevoel aan te praten.

-derde feit: aanmaken van een gesloten Facebook Messenger-groep met leerlingen zonder medeweten van de directeur.

Hij betwist de herkwalificatie van de tenlastelegging, waartegen hij zich niet heeft kunnen verdedigen. Hij heeft bijles gegeven aan leerlingen die van plan waren het volgend schooljaar Duits te volgen, hij verzette zich niet tot het toetreden van andere leerlingen tot de bijles en heeft nooit heimelijk, zonder medeweten van de directie, gehandeld.

8.2. De beroepen beslissing geeft wel duidelijk aan (pag. 50) dat de verzoeker gehandeld heeft in strijd met de belangen van het gemeenschapsonderwijs, van de school en van de leerlingen, dat hij de opgelegde taken niet in overeenstemming met zijn verplichtingen heeft uitgevoerd, dat hij zich niet correct gedragen heeft in zijn dienstbetrekkingen met de leerlingen en het vertrouwen van het publiek geschaad heeft. Op die wijze wordt correct de band gelegd tussen de tegen de verzoeker aangenomen feiten en de decretale bepalingen die de deontologie regelen.

8.3. Wat het bewijs van de feiten betreft:

8.3.1. De eerste tenlastelegging:

Met de verwerende partij is de Kamer van beroep van oordeel dat er geen enkele objectieve reden blijkt om de naam van een leerlinge en het verhaal van een lesbisch koppel in een -zelf geredigeerde- toets over vervoeging in het Duits te gebruiken.

De verzoeker merkt op dat hij de geaardheid van de leerling wiens naam hij in de toets vermeldt niet kende, maar die stelling wordt niet gevolgd: terecht merkt de verwerende partij op dat de verzoeker, toen hij op 4 maart 2020 door de directeur geïnterpelleerd werd over de zaak, niet opgeworpen heeft dat hij de geaardheid van leerling ... niet zou kennen; daar kan aan worden

toegevoegd dat de verzoeker toen de situatie van ... wel degelijk bleek te kennen, aangezien hij in zijn antwoord aan de directeur geen melding maakt van enige verbazing of onwetendheid, maar integendeel schrijft dat er “uiteraard” -dus naar verwachting- leerlingen waren die ... gelijk gaven.

De verzoeker heeft een leerlinge op totaal ongepaste wijze en nodeloos uitgedaagd. Voor het overige valt de Kamer van beroep de bewijsvoering van de raad van bestuur (pag. 48) volledig bij.

8.3.2. De tweede tenlastelegging:

De raad van bestuur heeft in zijn beslissing (pag. 48 - 49) uiteengezet waarom hij de tweede tenlastelegging voor bewezen acht. De Kamer van beroep kan daar niets aan toevoegen: de voorgelegde screen-shots, waarvan in de beslissing een bloemlezing wordt opgenomen, spreken voor zich.

Zijdelings kan daar wel aan toegevoegd worden dat, waar de verzoeker het grensoverschrijdend karakter van zijn communicatie met een leerling betwist, hij blijkbaar een aparte -want permissieve- visie heeft op de gezagsrelatie waarin leraars zich ten overstaan van leerlingen bevinden -visie die de Kamer van beroep niet deelt-, en dat zijn ultieme verontschuldiging door de uitlatingen als ‘humor’ te kwalificeren, al helemaal niet te begrijpen valt, maar integendeel aantoont dat de verzoeker blijkbaar niet beseft wat onder de gepaste afstandelijkheid die van een leraar ten overstaan van leerlingen moet innemen, wordt verstaan.

8.3.3. De derde tenlastelegging:

8.3.3.1. De Kamer van beroep stelt vast dat de raad van bestuur het tuchtfeit enigszins anders omschreven heeft: de klemtoon wordt niet meer gelegd op het geven van bijles aan leerlingen door middel van een Facebookgroep, maar wel op opzetten van een Facebookgroep met het oog op het geven van bijles. Die nuancering in de kwalificatie noodzaakt geen verschillende benadering en heeft de verzoeker niet kunnen hinderen in zijn verdediging over de feiten; hij zet overigens niet uiteen hoe zijn verdediging anders zou

zijn geweest moest hij van begin af aan de ultieme kwalificatie gekend hebben.

- 8.3.3.2. En over de aangehouden kwalificatie overweegt de Kamer van beroep, zich ook aansluitend bij de motivering van de raad van bestuur, dat het “Charter mediawijsheid voor het personeel”, dat de verzoeker ondertekende op 29 augustus 2019 (stuk 32 administratief dossier), hem in alle duidelijkheid de volgende verplichting oplegt: “Voor de formele, werkgerelateerde communicatie onderling en met externen steeds de door de scholengroep gebruikte media en het elektronische leerplatform te gebruiken. Uitzonderingen hierop kunnen worden toegestaan door de directeur indien kan aangetoond worden dat dit de efficiëntie bij de uitvoering van dienst opdrachten ten goede komt.”

Los van de algemene deontologische verplichting om de communicatie met leerlingen respectvol en opvoedingsgericht te houden, houdt de geciteerde bepaling voor de verzoeker de verplichting in om elke elektronische communicatie met leerlingen -die in beginsel altijd en uitsluitend betrekking heeft op de lesopdracht van de betrokkene en zijn pedagogische opdracht naar de leerlingen toe- via de in de scholengroep gebruikte media te laten verlopen behoudens toestemming van de directeur, wat hier niet gebeurd is. De verzoeker heeft zich daaraan niet gehouden.

Het tuchtfeit is bewezen.

9. Over de strafmaat

- 9.1. De verzoeker stelt dat de opgelegde maatregel niet in verhouding staat tot de bewezen feiten, dat hij 21 jaar in dienst is zonder dat ooit een klacht tegen hem geuit is, dat het voorwerp uitmaakt van een aantal beslissingen die verkapte tuchtmaatregelen zijn en dat hij door de leerlingen ten zeerste geapprecieerd wordt. Hij vindt het onwettig dat de raad van bestuur de strafmaat bepaalt in het licht van enige “visibiliteit” en ziet een tegenstrijdigheid waar de raad verwijst naar andere leerkrachten die dezelfde

communicatievorm zouden hanteren. Hij betwist tenslotte het verwijt geen schuldinzicht te hebben, aangezien hij “geen enkel tuchtrechtelijk feit heeft begaan”.

- 9.2. De Kamer van beroep valt de redenering van de raad van bestuur integraal bij en voegt daaraan toe: de drie tenlasteleggingen vormen elk een ernstige inbreuk op de plichtenleer van de verzoeker; de afwezigheid van klachten in het verleden noodzaken niet tot mildheid voor deze specifieke tuchtinbreuken; zouden -wat overigens niet bewezen wordt- andere leerkrachten zich niet aan de opgelegde communicatieregels houden, dan vermindert dit in niets de verantwoordelijkheid van de verzoeker; het blijvend ontkennen van tekortkomingen is verbijsterend.

Ook de Kamer van beroep is van oordeel dat de tuchtinbreuken een straf verdienen die naar buiten toe -in de eerste plaats de leerlingen en hun ouders- aantoonde dat het schoolbestuur de feiten ernstig neemt, die de verzoeker doet inzien dat hij ontoelaatbaar gedrag vertoond heeft en die hem aanspoort om in de toekomst acht te slaan op de wijze waarop hij zijn pedagogische opdracht invult.

De opgelegde tuchtstraf is gepast.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 12 januari 2021;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of tenlastelegging 1 bewezen is met unanimitéit voor;

Na geheime stemming over de vraag of tenlastelegging 2 bewezen is met unanimitéit voor;

Na geheime stemming over de vraag of tenlastelegging 3 een tuchtfeit is met 5 voor en 2 tegen;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf “schorsing voor twee weken” bevestigd wordt met unanimitéit voor.

Enig artikel

De beslissing van 8 oktober 2020 van de Raad van Bestuur van ..., houdende het opleggen van de tuchtstraf ‘schorsing voor twee weken’ van de heer ... wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 12 januari 2021.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw N. DE CALUWE, mevrouw H. ELOOT, de heer G. VAN PASSEL en de heer W. VERCRUYSSSEN vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren D. DIETRICH, G. ACHTEN en A. VANDROMME, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, mevrouw N. DE CALUWE niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE